

Пархомець М. К., доцент кафедри
економіки, організації і планування в АПК

АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ РОЗМІЩЕННЯ МОЛОЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В ЗАХІДНОМУ РЕГІОНІ УКРАЇНИ

Розміщення підприємств молочної промисловості в Україні зумовлено спільністю економічного призначення продукції, яка виготовляється для задоволення потреб населення, а також особливостями перероблюваної сировини і властивостями готової продукції.

Необхідність задоволення потреб населення в різноманітних молочних продуктах визначає першочергове приближення підприємств молочної промисловості до пунктів споживання. Разом з тим розміщення сировинних зон не завжди співпадає з розміщенням населення, при цьому транспортабельність окремих видів молочної продукції неоднакова. Крім того, неоднакові витрати сировини на одиницю готової продукції, а також термін зберігання окремих її видів, починаючи з моменту виробництва до реалізації. Ось чому транспортабельність молочної продукції, співвідношення обсягів вихідної сировини і готової продукції, зберігання відповідних властивостей продукції при її складуванні чинять визначальний вплив на розміщення окремих виробництв молочної промисловості.

Скорочення транспортних витрат на доставку сировини і готової продукції є одним із найважливіших чинників, які визначають раціональне розміщення і розмір підприємств. Раціонального розміщення підприємств молочної промисловості можливо досягти при дотриманні таких основних принципів:

- наближення промислового виробництва готових продуктів до джерел сировини, паливно-енергетичних та інших ресурсів, районів споживання продукції;
- розміщення промислових підприємств у всіх економічних регіонах з врахуванням їх комплексного розвитку;
- пропорційного промислового розвитку всіх районів країни, які входять в окремі регіони на основі спеціалізації промисловості і використання всіх наявних природних ресурсів.

Виходячи із основних принципів розміщення переробної промисловості АПК та враховуючи властивості готових продуктів, одні підприємства молочної промисловості розміщують біля джерел сировини, а інші – пунктів споживання.

Підприємства першої групи включають маслоробні, сироробні, молочноконсервні заводи та ембоніків сиру і сметани. На цих підприємствах виробляють продукцію, яка потребує значно більшого обсягу перероблюваної сировини, ніж обсяг готової продукції. Так, наприклад, витрати сировини на підприємствах молочної промисловості Тернопільщини для виробництва: 1 т масла становлять 22-23 т; 1 т. сиру – 9,3-10,3 т; 1 т. сухого молока – 8,5 т; 1 т. згущеного молока - 2,5 т.; 1 т сметани – 6,5-8,5 т. Отже, транспортні витрати на доставку сировини в багато разів перевищують транспортні витрати на доставку готової продукції. Молочні консерви, сухе молоко, а також сир, масло при відповідних умовах можна довго зберігати в холодильних камерах, базах. Крім того, вони транспортабельні, що дає можливість реалізовувати їх в інші економічні райони.

При розміщенні окремих підприємств цієї групи враховують ряд особливостей. Наприклад, молочноконсервні заводи доцільно розташовувати в районах високої щільноті молока, де виробляють цукор, мають джерела палива, води. На виробництво 1 т згущеного молока, наприклад, потрібно 0,5 т цукру, понад 1 т палива, біля 30 т води. При розміщенні заводів сухого і згущеного стерилізованого молока враховують близькість джерел дешевого палива (на 1 т сухого молока витрачається біля 2,8 т умовного палива).

Виробництво деяких видів сирів (швейцарський, алтайський та ін.) розміщують в районах, які мають специфічний склад і властивості молока, зумовлені природнокліматичними умовами і використанням конкретних порід корів.

Підприємства з виробництва цільномолочної продукції, як правило, розміщують в пунктах споживання: в містах, великих промислових центрах і курортних регіонах. Тут виробляють продукцію, тривалість зберігання і реалізації якої обмежується днями або годинами. Значну частину цільномолочної продукції пакують у дрібну скляну тару, маса якої разом з ящиками перевищує масу готового продукту, внаслідок чого транспортування готової продукції обходиться дорожче, ніж доставка сировини.

Разом з цим витрати сировини на деякі цільномолочні продукти (сир і сметану) в декілька разів перевищують масу готової продукції. Ось чому виробляти сир і сметану на міських молочних заводах при великих радіусах завезення молока економічно недоцільно. Доцільніше доставляти ці продукти з районних молочних заводів безпосередньо у торгову мережу.

Розміщення молочної промисловості України в межах регіонів, областей тісно пов'язана з оптимальними розмірами підприємств, спеціалізацією і комбінуванням виробництва. Наприклад, в районах з високою щільністю виробництва молока для забезпечення населення невеликих міст цільномолочною продукцією доцільно будувати комбіновані міські молочні заводи, які б виготовляли крім цільномолочної продукції також сир, масло, сухе молоко та ін.

На комбінованих підприємствах досягається економія капітальних вкладів і витрат праці. При цьому деякі транспортні перевитрати компенсиються економією витрат на переробку і більш повне використання молока. Разом з тим в районах з великими сировинними ресурсами, але з невеликою кількістю населення, особливо міського, немає необхідності поряд з молочноконсервними, масло-сироробними підприємствами мати спеціалізовані заводи з виготовлення цільномолочної продукції. У такому випадку раціональніше організовувати спеціалізовані цехи цільномолочної продукції на маслоробних, сироробних або молочноконсервних заводах.

Розміщення виробництв з використанням вторинної сировини зумовлено розміщенням виробництва профілюючих видів продукції (масло, сир). Однак по мірі розвитку техніки, спеціалізованого транспорту створюються умови для кооперативного постачання сировини і переробки її на великих спеціалізованих заводах або в цехах великих маслоробних і сироробних підприємств.

Значна роль у розміщенні підприємств молочної промисловості належить розвитку спеціалізованого транспорту для перевезення сировини і готової продукції. Використання прогресивних видів транспорту дає можливість скоротити тривалість доставки молока і, таким чином, забезпечити підприємства більш свіжим і високоякісним молоком. Поряд з цим прогресивність транспорту відзеркалюється у скороченні затрат праці і зменшенні вартості перевезення молока і готової продукції.

Для транспортування цільномолочної продукції, сиру, масла застосовують автомобілі з ізотермічними і рефрижераторними кузовами різної вантажопідйомності (від 1 до 3 т, а із напівпричепами до 16т). При збільшенні вантажопідйомності затрати на транспортування продукції зменшуються, що дозволяє збільшити радіус реалізації продукції. З метою підвищення ефективності застосування спеціалізованого транспортування продукції великого значення набуває механізація завантажувально-розвантажувальних робіт.

Аналіз і оцінку раціонального розміщення підприємств молочної промисловості проводять на основі співставлення розміщення населення з розміщенням сировини, виробничих потужностей і виробництва основних видів продукції. Співпадіння цих показників або наближення питомої ваги їх по економічних регіонах, областях у загальніх показниках по Україні свідчить про рівномірність розміщення молочної промисловості.

Фактичний стан розміщення молочної промисловості в Західному регіоні України характеризують дані табл. 1. Як видно з таблиці, рівень розвитку молочної промисловості і співвідношення її підгалузей характеризується значною диференціацією, зумовленою особливостями кожної області регіону і в першу чергу мірою забезпечення сировинними ресурсами. Так, спостерігається невідповідність між розміщенням населення, сировинними ресурсами і виробничими потужностями в Закарпатській, Івано-Франківській, Львівській та інших областях.

Наприклад, питома вага чисельності населення у Закарпатській, Львівській та Івано-Франківській областях становить відповідно 13,2%, 27,7 і 14,9%, а сировинні ресурси молока – відповідно 0,9%, 17,0 і 9,5%. Разом з тим у Волинській, Тернопільській і Рівненській областях при питомій вазі чисельності населення 10,8%, 11,8 і 12,1% сировинні ресурси становлять відповідно 26,8%, 20,3 і 19,1%.

Недостатня кількість молока в одних областях і надлишок його в інших зумовили специфіку розміщення окремих підгалузей молочної промисловості. Так, у Львівській та Івано-Франківській областях велику питому вагу займає виробництво транспортабельної продукції: масла – 14,0 і 8,0%, сиру – 9,2 і 18,3% загального обсягу їх виробництва в Західному регіоні України. Недостатньо розподілені виробничі потужності цільномолочної продукції у Івано-Франківській, Закарпатській, Рівненській та Чернівецькій областях.

Надзвичайно гострою проблемою молочної промисловості є забезпечення діючих виробничих потужностей сировиною. Підприємства молочної промисловості Західного регіону України у 2000 р. заготовили в розрахунку на 100 га сільськогосподарських угідь лише по 94 ц молока, що становить тільки 14,4% від загального обсягу виробництва (табл. 2). Як видно з таблиці, найменшу кількість молока в розрахунку на 100 га сільськогосподарських угідь заготовили підприємства молочної промисловості Закарпатської, Львівської, Івано-Франківської та Чернівецької областей, що становить відповідно 1,3-10% від загального обсягу виробництва.

Найбільше заготовили молока переробні підприємства Волинської (139ц), Рівненської (108ц) та Тернопільської (101 ц) областей, що становить 30,4-20,8% від загального обсягу. Кратне число між найбільшим і найменшим рівнем заготівель молока в регіоні становить 12,6 разів. Значна строкатість в рівнях заготівель молока переробними підприємствами засвідчує про недостатній рівень організаційної роботи по вирішенню даної проблеми. Разом з тим в кожній області є значні невикористані резерви збільшення обсягів заготівель молока, особливо у приватному секторі.

Слід зазначити, що в усіх областях (крім Тернопільської і Волинської) на душу населення виробляється молока значно менше від рекомендованої норми

Таблиця 1

Розміщення молочної промисловості в Західному регіоні України у 2000 р. в %

Області	Чисельність населення	Погужності з виробництва			Промислове виробництво	
		Більшо-кількість	Менше-кількість	Місця	Макра	Кількість
Волинська	12,5	26,8	10,8	11,4	13,0	29,9
Закарпатська	9,9	0,9	13,2	10,5	8,7	3,2
Івано-Франківська	14,3	9,5	14,9	13,1	6,4	11,1
Львівська	28,3	17,0	27,7	34,3	38,2	12,4
Рівненська	12,0	19,1	12,1	11,8	9,2	13,4
Тернопільська	13,9	20,3	11,8	10,6	13,2	19,5
Чернівецька	9,1	6,4	9,5	8,3	11,3	10,5
Всього	100	100	100	100	100	100
Частка регіону в Україні, %	28,8	15,7	19,1	14,2	13,7	14,3
					10,1	19,6

Таблиця 2

Виробництво молока всіма категоріями господарств і реалізація його підприємствам молочної промисловості Західного регіону України

Назва області	На 100га сільгоспугідь, ц			На душу населення, кг			
	Вироблено молока	Заготовлено молока молочною промисловістю	Частка заготовленого молока, %	Вироблено молока	Заготовлено молока молочною промисловістю	Частка заготовленого молока, %	Спожито молока і молокопродуктів
Волинська	457	139	30,4	433	132	30,5	277
Закарпатська	824	11	1,3	281	4	1,4	245
Івано-Франківська	976	92	9,4	359	34	9,5	305
Львівська	885	76	8,6	380	33	8,7	273
Рівненська	474	108	22,8	367	84	22,9	252
Тернопільська	485	101	20,8	437	91	20,8	297
Чернівецька	717	72	10,0	357	36	10,1	253
Всього по регіону	655	94	14,4	372	53	14,2	273

споживання (390 кг). Це зумовлює товаровиробників у кожній області нарощувати виробництво молока, що дасть змогу збільшити обсяг реалізації його підприємствам молочної промисловості. В результаті цього стає реальним у Закарпатській, Чернівецькій, Івано-Франківській та Львівській областях задовольнити як внутрішні потреби в молоці і молокопродуктах, а в Тернопільській, Волинській та Рівненській – збільшити випуск високотранспортабельної продукції (масло, тверді сирі, молочні консерви, сухе знежирене молоко тощо) на експорт.

В областях і районах регіону з недостатніми ресурсами молока потреба в маслі, сирі, молочних консервах повинна задовольнятися шляхом завезення їх з інших районів і областей, де є відповідні природноекономічні умови для розвитку молочного скотарства, збудовані і функціонують заводи з виробництва масла, сиру, молочних консервів тощо.

Для подальшого розвитку молочної промисловості в районах і областях Західної України доцільно вправити наявні недоліки і диспропорції з розміщення виробничих потужностей, особливо виробництва цільномолочної продукції. Обґрунтування розвитку галузі необхідно здійснювати з врахуванням наступних чинників, які визначають ефективність розміщення:

- попиту і пропозиції на продукцію молочної промисловості в цілому по країні і в територіальному розрізі;
- стану і перспективи розвитку сировинних ресурсів молочної промисловості як у громадському, так і приватному секторах районів, областей, регіонів і країни в цілому;
- застосування інвестицій, необхідних для нового будівництва, розширення, реконструкції й модернізації діючих підприємств з метою збільшення асортименту виготовлення конкурентоспроможної продукції та підвищення ефективності функціонування молочної промисловості в умовах переходу до ринку.

Реалізація основних напрямів удосконалення розміщення підприємств молочної промисловості в Західному регіоні України дасть змогу більш повніше забезпечити внутрішні потреби, збільшити експортні ресурси високотранспортабельної продукції в тих областях, де є потужна сировинна база.